

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVENSIS

Muz. 45232

2/1

II

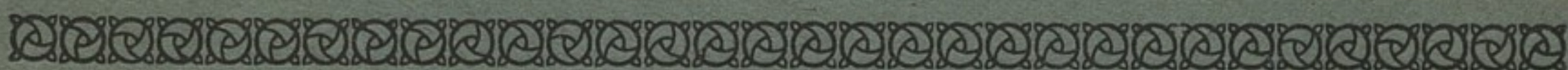
Biblioteka Jagiellońska

1002185312

Uwaga. 5282
II

PIEŚNI LUDU POLSKIEGO NA ŚLĄSKU

TOM II. ZESZYT I.

ODBITKA Z IV. ROCZNIKA „ZARANIA ŚLĄSKIEGO“

DLA PRENUMERATORÓW ZARANIA

☐ 1 EGZEMPLARZ BEZPŁATNIE. ☐

SKŁAD GŁÓWNY W ADMINISTRACJI „ZARANIA ŚLĄSKIEGO“, CIESZYN.

⋮ NAKŁADEM TOWARZYSTWA LUDOZNAWCZEGO W CIESZYNIE. ⋮

1911 — 1912.

K 1961 m 404

1. ZIELONE ZASIAŁAM, ZIELONE MI ZESZŁO.

p

1. Zie - lo - ne za - sia - łam, zie - lo - ne mi ze - szło, Do - kąd się o - bró - cę,
wszę - dzie mi jest tę - skno, wszę - dzie mi jest tę - skno.

2. Tęsknoć ci mi, tęsknoć, ale nie wiem po kim? Nikt się nie domyśla, co jest między nami.
Po szwarym syneczku, co jest za potokiem. 4. To jest między nami, że się radzi mamy,
3. Co jest za potokiem, tam między górami, I na całe życie szczerze się kochamy.

Śpiewała Górniakowa w Sibicy w 1905, zanotował And. Hławiczka

2. POWIEDZIAŁ MI W CZORAJ CHŁOPIEC.

1. Po - wie - dział mi wczoraj chło - piec, że nie u - mię chle - ba na - piec.
Cie - szyn, O - pa - wa, Fry - dek, Mo - ra - wa, chle ba na - piec.

2. Jam się na to rozgniewała, maki, 3. W poniedziałek kwas robiłam, a we wtorek zamiesiłam. Cieszyn ... za - miesiłam.
soli napojczała. Cieszyn ... napoj -
czała.

4. We środę go w piec wsadzałam, a we czwartek dobywałam. Cieszyn ... dobywałam.

5. W piątek żem go obmywała a w sobotę kosztowała. Cieszyn ... kosztowała.

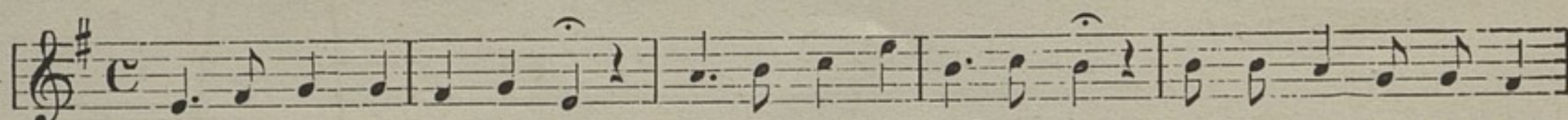
6. Taki się mi chleb wydarzył, z poza skóry kocur łaził. Cieszyn ... kocur łaził.

7. Z jednej strony woda ciekła, z drugiej strony mysz uciekła. Cieszyn ... mysz uciekła.

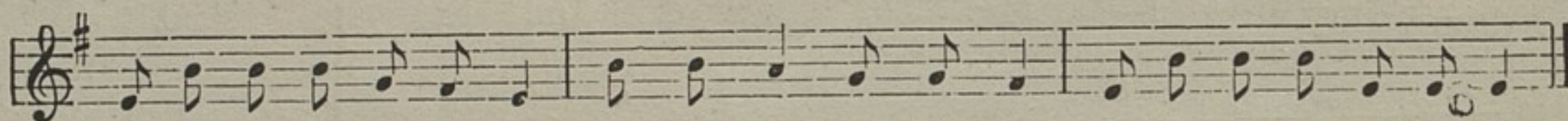
8. Taki cienki jako deska, taki suchy jako trzoska. Cieszyn, Opawa, Frydek, Morawa, jako trzoska.

3. SZŁA DZIEWECZKA NA WODE.

1. Szła dzieweczka na wodę, Miała śliczną urodę, Przyszedł pan, rozbił dzban,

Uha, uha, rozbił dzban, przyszedł pan, rozbił dzban, uha, uha, rozbił dzban.

2. Dziewczę płakać zaczęło I dzbanuszką
żądało, Ja za dzban dukat dam,
Uha, dukat dam.

4. Dziewczę dalej płakało I koniczka
nie chciało, Ja za dzban chatkę dam,
Uha, chatkę dam.

3. Dziewczę dalej płakało I dukata nie
chciało, Ja za dzban konia dam,
Uha, konia dam.

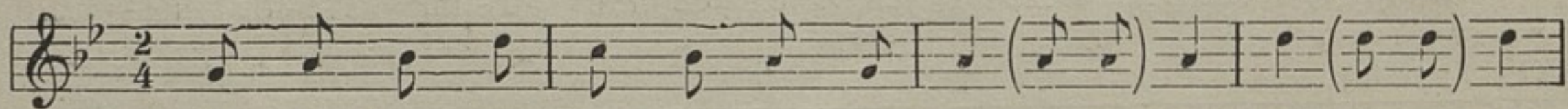
5. Dziewczę dalej płakało I chateczki
nie chciało, Ja za dzban siebie dam,
Uha, siebie dam.

6. Dziewczę płakać przestało, Dzbannuszką
już nie chciało, A tak pan był
za dzban, Uha, był za dzban.

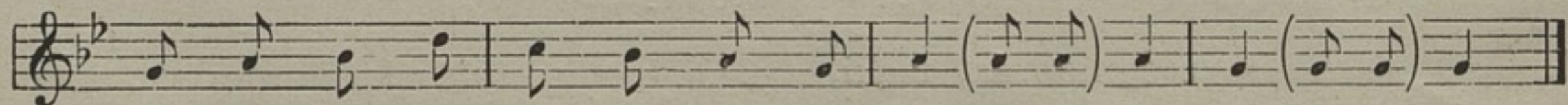

4. UCIEKŁA MI PRZEPIÓRECZKA.

Zanotował J. Marcinek.

1. Uciekła mi przepióreczka w proso, w proso,

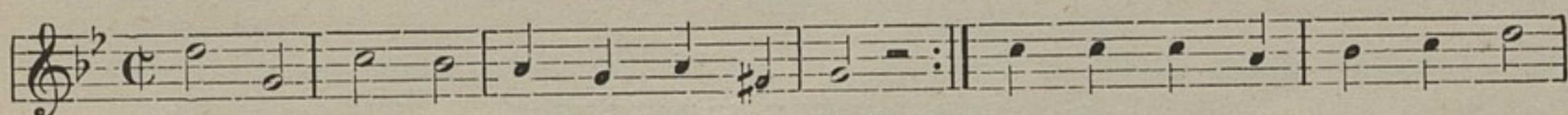

a ja za nią niebo - ra - czka bo - so, bo - so.

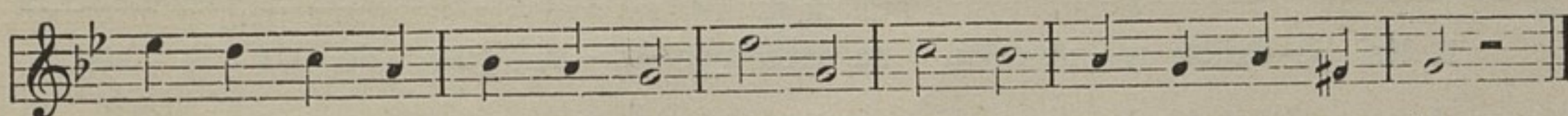
2. Uciekła mi przepióreczka do lasa, do lasa,
A jo za nią po kolana bez nosa, bez nosa.
3. Chytaj se ją, mój syneczku, chytej, chytej,
Jeny sie ji nigdzi nie dotykej, dotykej.
4. Trzeba się mi pani mamy spytać, spytać,
Jakoby te przepióreczke schwytać, schwytać.
5. Nastow se ty, mój syneczku, sieci, sieci,
Ona ci tam sama do ni wleci, wleci.

5. SŁOŃCE WSCHODZI, RANO NASTAJE.

1. { Słoń ce wscho-dzi, ra - no na - sta - je, } Tam pta-szko-wie la - ta - ją,
O-świe - ci - ło zie - lo - ne ga - jc. }

i we - so - ło śpie-wa - ją, bo swo - bo - dy swej u - ży - wa - ją.

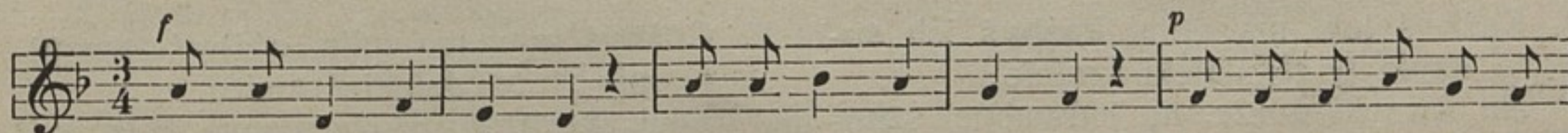
2. Wszystko rade swojej swobodzie,
Marna rybka skacze we wodzie;
Tylkom ją nieszczęśliwy,
Bo los nielitościwy
Zabrał mnie precz od mojej niwy.
3. Pany, pany, nieszczęsne pany,
Przez was jam na wojnę oddany;
Nieszczęśliwym ja człowiek,
Straciłem swój młody wiek;
Smutny cały mego życia bieg.

4. Nim się wrócę do mojej niwy,
Okryje mą głowę włos siwy,
Ciało ze sił opadnie,
Nie zarobię nic snadnie;
Żebrać może chleba wypadnie.

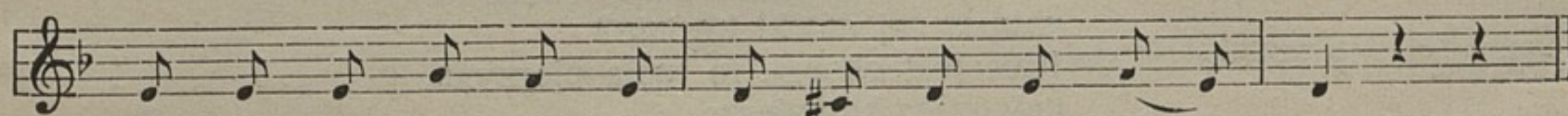
Zanotował J. Londzin w Zabrzegu.

6. OSTATNIA WOLA.

1. Po trze-ci nie-dzie - li, bę-dę miał wie - sie - li, jak mie bę-dą bra - li,

jak mie bę - dą bra - li, ci z nie - ba a - nie - li.

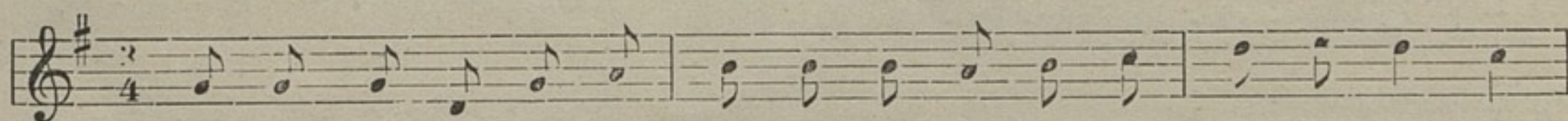
2. Z nieba aniołowie, to moi drużbowie,
[:oni mie zawiodą:] do tej czarnej
ziemie.
3. Te z nieba gwiazdeczki, to moje dru-
żeczki, [:one mię odwiodą:] do mojej
mateczki.
4. Drogomyski rector, to jest mój staro-
sta, [:ten mie wyprowadzi:] z mojego
domostwa.

5. Drogomyski dzwony, to jest ma mu-
zyczka, [:bydzie mi pięknie grać:], jak
jo bydem twardo spać.
6. Jeszcze se rozkażę dwanoście pachol-
ków, [:żeby mie zanieśli:] na marach
na kierchów.
7. Jeszcze se rozkażę, by dwanost dzie-
weczek [:potem mi świeciło:] tam na
mój grobeczek.

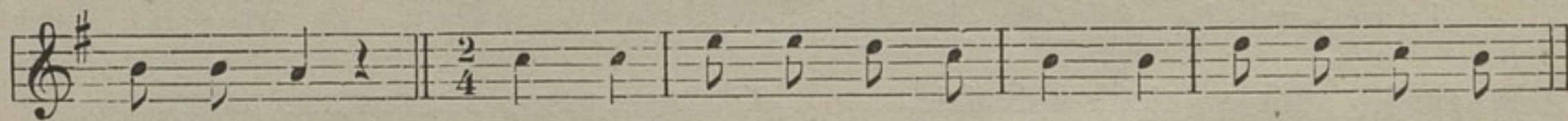
Spiwał i napisał Jerzy Marek w Drogomyślu 1908.

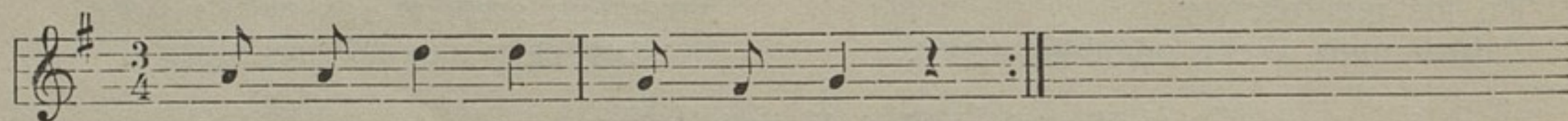
7. KAJ JEDZIESZ SYNECZKU.

1. Kaj je-dziesz sy - ne-czku, na wran-nym ko - ni - czku, do da - le - kiej

kra - i - ny? Weź mie tam ze so - bą, puj - dę ra - da z to - bą,

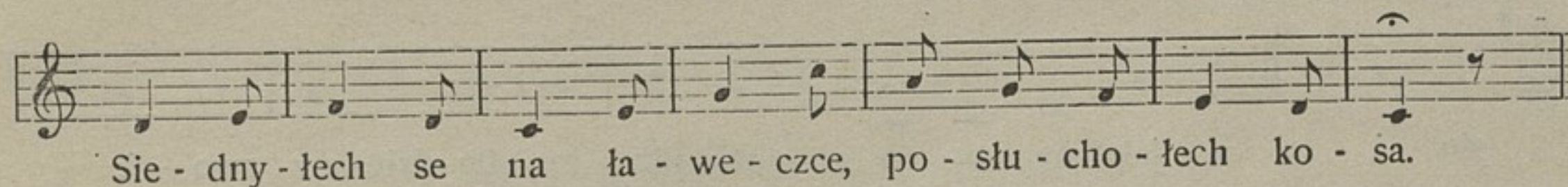
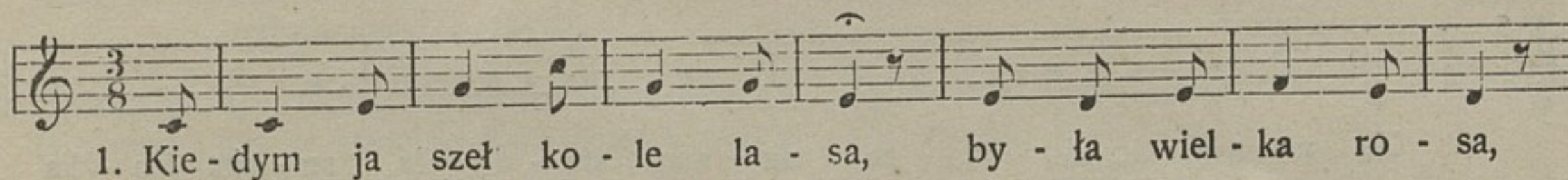

mój mi - ły ka - wa - le - rze.

2. Cobyś tam ma miła, cobyś tam robiła
w tej daleki krainie?
Będę szróty pierać, po tolarku zbierać,
mój miły kawalerze.
3. Każbyś ich, ma miła, każbyś ich pierała
w tej daleki krainie?
Na morzu jest kamień, kijaneczka na
nim, mój miły kawalerze.
4. Każbyś ich, ma miła, każbyś ich su-
szyła w tej daleki krainie?
Na wysoki gorze, na jedwabnej sznu-
rze, mój miły kawalerze.
5. Każbyś ich, ma miła, każbyś ich ku-
lała w tej daleki krainie?
Na pruskiej granicy, na srebrnej stolicy,
mój miły kawalerze.
6. Cóżbyś tam, ma miła, cóżbyś tam jo-
dała w tej daleki krainie?
W ogrodzie są gruszki dla szwarnej
dziewuszki, mój miły kawalerze.
7. Cóżbyś tam, ma miła, cóżbyś tam pi-
jała w tej daleki krainie?
Rosiczkę lizała, Bożą manną żyła, mój
miły kawalerze.
8. Każbyś tam, ma miła, każbyś tam le-
gała w tej daleki krainie?
W lesie jest choina, to moja pierzyna,
mój miły kawalerze.

Spiwała Zuzanna Stecowa, notował Stec, nauczyciel w Ustroniu.

8. PRZECHADZKA PORANNA.

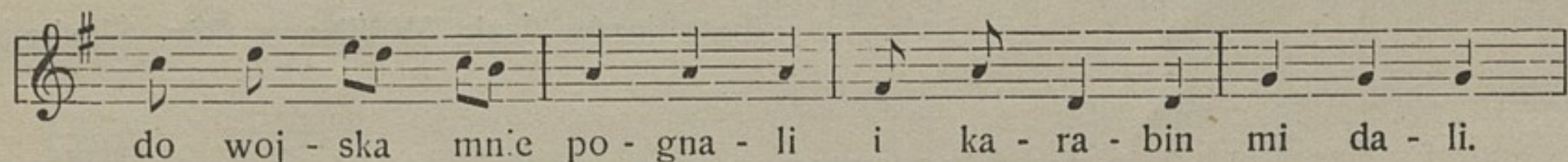
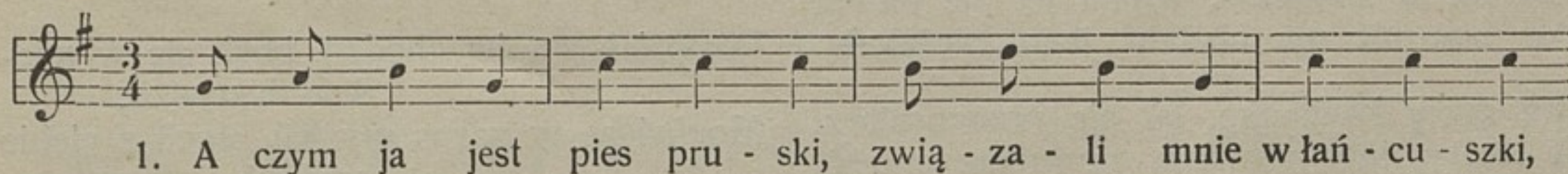

2. Kosie, kosie, kosie miły, co tak ślicznie śpiewasz!
 Powiedz-że mi, moja miła, co się na mnie gniewasz?
3. Jo sie na ciebie nie gniewam, bo ciebie rada mam,
 Bo jest z ciebie synek szwarny, na wojne cie wezną.

Śpiewała Zuzanna Mrowcowa, zanotował w r. 1908 P. Marek,
 w Rychuldzie

9. A CZYM JA JEST PIES PRUSKI.

2. Alem nie głupi osieł,
 Żebym karabin nosił,
 I nie na tom się rodził,
 Żebym w mundurze chodził.
3. Nie robiąc rozhoworu,
 Skoczę nocą do boru,
 A skorom już raz w borze,
 Dalej Pan Bóg pomoże.
4. Dobrzy ludzie przychyłą,
 Chlebem w biedzie posilą,
 Pomogą przejść granicy,
 Gdzie wartują strażnicy.
5. A kiedym za granicą,
 To mnie już nie pochwyćą.
 Będę żył na swobodzie,
 Jako rybka we wodzie.
6. Ledwie uszedł pół mili,
 A już go pochwycili,
 W łańcuszki znów związali,
 Do więzienia pognali.

Zanotował J. Londzin w Zabrzegu.

10. ZA NASZĄ STODOŁĄ SUCHA LIPKA STOI.

Polonez.

Za na - szą sto - do - łą, za na - szą sto - do - łą su - cha lip - ka
sto - i, a jak się o - na roz - wi - nie, to bę - dzie - my swo - i.

Przemówiła do niej, sucho gałązeczka
Podwiń se swoje włosiczki, boś już nie
dzieweczka.

Ja ich nie podwina, pięknie je uczesza
Pójdą jeszcze raz do karczmy, jeszcze
się uciesza.

Do karczmiczki zaszła, stanęła za drzwia-
mi,
Widzi jak miły tańczy, założyła się łzami.

Jak on ją zobaczył, winka jej pić dawał
Ale ona pić nie chciała, jeno zapłakała.

Nie goruj kochanko, bo nie przegorujesz.
A twoją słabą głowisią, muru nie przebi-
jesz.

Bo mur murowany, z twardego kamienia,
A twoja słabo głowisia, z miękkiego cie-
mienia.

A jak tam ten kamień, co widzisz nad
wodą,
Jak po wodzie pływał będzie, ożenię się
z tobą.

O ty głupi synku, czy już kto kaj widziół,
Iżby jaki ciężki kamień po wodziczce
pływał.

Po wsich z tobą chodził, boch się w mie-
ście wstydził,
Mogłaś se ty zaras myśleć, iżech z ciebie
szydził.

Ze zbiorów Łuk. Wallisa z Gór. Śląska.)

11. DZIOUCHO, DZIOUCHO.

Dziou - cho! dziou-cho, co ty o - de - mnie chcesz? Cze - pie - czek
no - wy już jest go - to - wy, jc - no se go weś.

Dzioucho, dzioucho, co ty odemnie chcesz?
Sukienka nowa już jest gotowa
Jeno ją se weś.

Dzioucho, dzioucho, co ty odemnie chcesz?
Koszulka nowa, już jest gotowa
Jeno ją se weś.

Dzioucho, dzioucho, co ty odemnie chcesz?
Pończoszki nowe już są gotowe
Jeno je se weś.

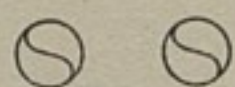
Dzioucho, dzioucho, co ty odemnie chcesz?
Strzewiczki nowe już są gotowe
Jeno je se weś.

Dzioucho, dzioucho, co ty odemnie chcesz?
Złoty piestrzonek dam ci za wionek
Jeno mie se weś.

Dzioucho, dzioucho, ty moją musisz być,
Podajże mi dłoń, a do mnie się skłoń,
I moją zostoń.

Dzioucho, dzioucho, musisz być moją ty
Nie masz nic w świecie mój drogi kwiecie
Milszego nad cię.

Dzioucho, dzioucho, ty moją musisz być
Bo mi cię rają, ojciowie dają
Moją musisz być.
(Zanotował L. Wallis.)

12. UCIEKŁA MI PRZEPIÓRECZKA.

Walec.

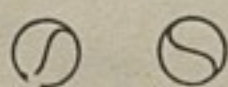
U - cie - kła mi prze - pió - re - czka w proso, a jo za nią nie - bo - ra - czek bo - so.

Pójda jo się [:pani matki pytać,:]
[:Czy jo moga przepióreczka chytać,:]

A jakże ją [:pani matko chytać,:]
[:Aby się jej pióreczek nie tykać?:]

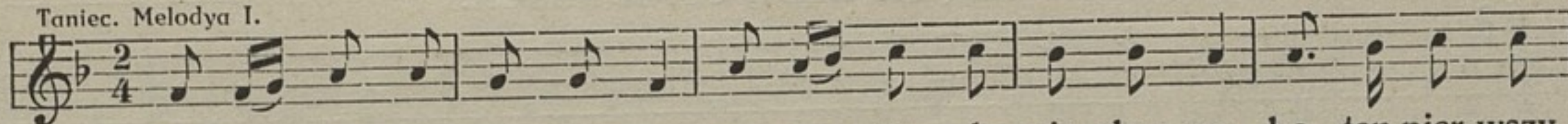
O możesz ty [:przepióreczka chytać,:]
[:Jeno sie jej pióreczek nie tykać.:]

Trza zostawić [:mój syneczku sieci,:]
[:To ci sama przepióreczka wleci.:]

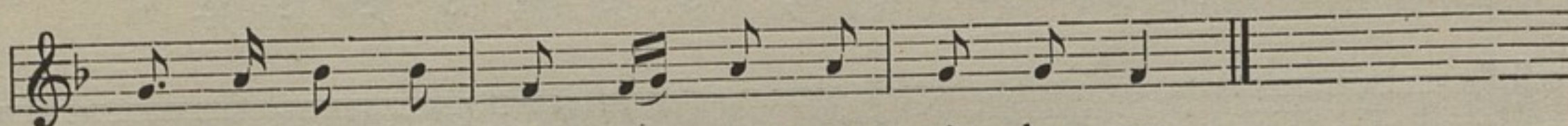

13. RAJYLI MI PIERWSZEGO.

Taniec. Melodya I.

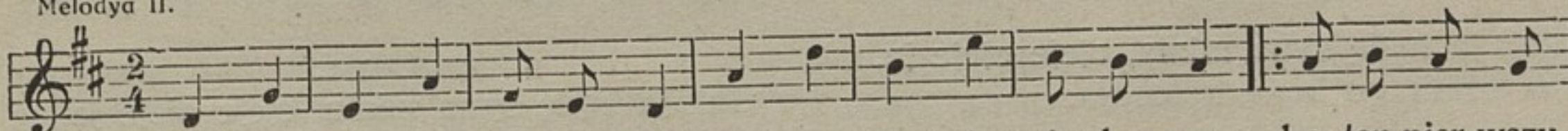

Ra - jy - li mi pier - wsze - go, ma - mu - li - czko nie chca go, bo ten pier - wszy

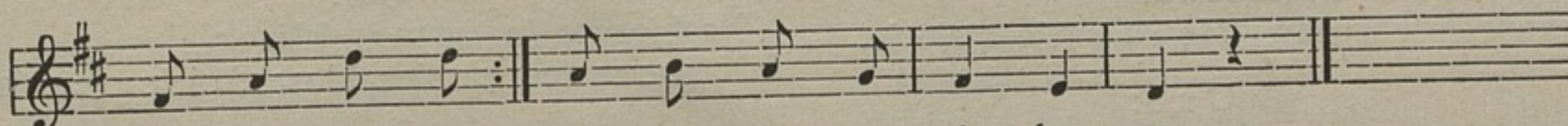

bar - dzo py - szny, ma - mu - li - czko nie chca go.

Melodya II.

Ra - jy - li mi pier - wsze - go, ma - mu - li - czko nie chca go, bo ten pier - wszy

bar - dzo py - szny, ma - mu - li - czko nie chca go.

Rajyli mi drugiego,
Mamuliczko, niechca go,
Bo ten drugi mo nos długi,
Mamuliczko, niechca go.

Rajyli mi trzeciego,
Mamuliczko, niechca go,
Bo ten trzeci bije dzieci,
Mamuliczko, niechca go.

Rajyli mi czwartego,
Mamuliczko, niechca go,
Bo ten czwarty pije z kwarty,
Mamuliczko, niechca go.

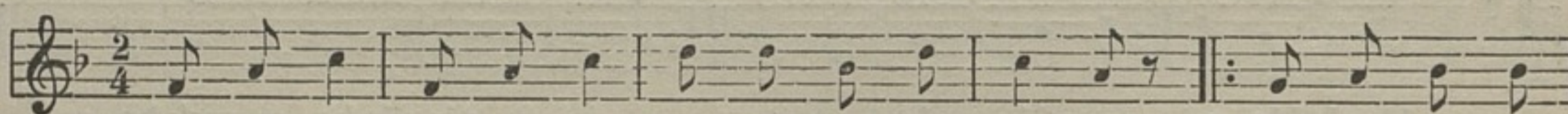
Rajyli mi piątego,
Mamuliczko, niechca go,
Bo ten piąty patrzy w kąty,
Mamuliczko, niechca go.

Rajyli mi szóstego,
Mamuliczko, niechca go,
Bo ten szósty bardzo tłusty,
Mamuliczko, niechca go.

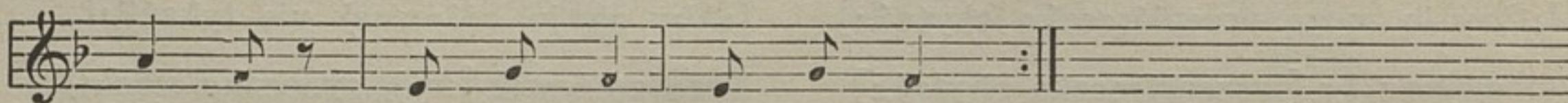
Rajyli mi siódmego,
Mamuliczko, wezna go,
Bo ten siódmy bardzo szumny,
Mamuliczko, wezna go.

(Zanotował L. Wallis.)

14. LECIAŁ PIES BEZ OWIES.

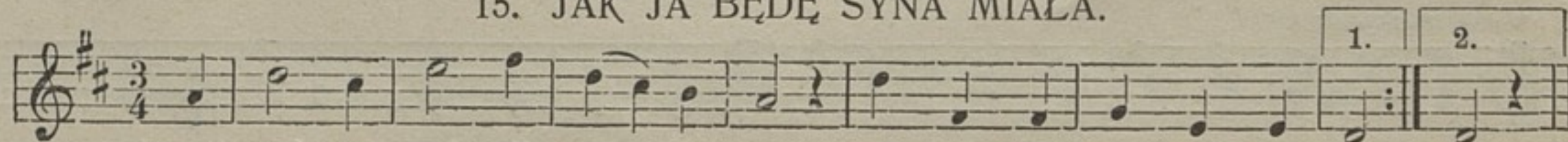
Le - ciał pies, bez o - wies, su - ka bez po - gan - ka, stra - cił pies ga-

lo - ty a su - ka ka - tan - ka.

(Zanotował L. Wallis.)

15. JAK JA BĘDĘ SYNA MIAŁA.

Jak ja bę - dę sy - na mia - ła, o je je, o je je je je.
Czem go bę - dę po - wi - ja - ła, o je je, o je je je je.

O mam ci ja zło - ty po - sek, bę - dzie z niego po - wi - jo - czek, o je je, o je je je.

Jak ja będę syna miała, ojeje ojeje je,
W czym go będę kolebała.

O n:

Pojadę ja do Krakowa,
Tam kolebeczka gotowa, ojeje ojeje je.

O n a:

Jak ja będę syna miała, ojeje ojeje je,
Cóż mu będę podścielała, ojeje ojeje je.

O n:

O mam ci ja dwie chusteczki,
Będą sprawne pieluszcзки, ojeje ojeje je.

O n a:

Jak ja będę syna miała, ojeje ojeje je,
Cóż mu będę jeść dawała, ojeje ojeje je.

O n:

Nazbieram ja fartuch kłósek,
Nawarzę mu garniec klusek, ojeje ojeje je.

O n a:

Jak ja będę syna miała, ojeje ojeje je,
Cóż mu będę pić dawała, ojeje ojeje je.

O n:

Pojadę ja do Berlina,
Przywieza mu miodu, wina, ojeje ojeje je.

O n a:

Jak przociele się dowiedzą, ojeje ojeje je,
Cóż przociele na to pedzą, ojeje ojeje je.

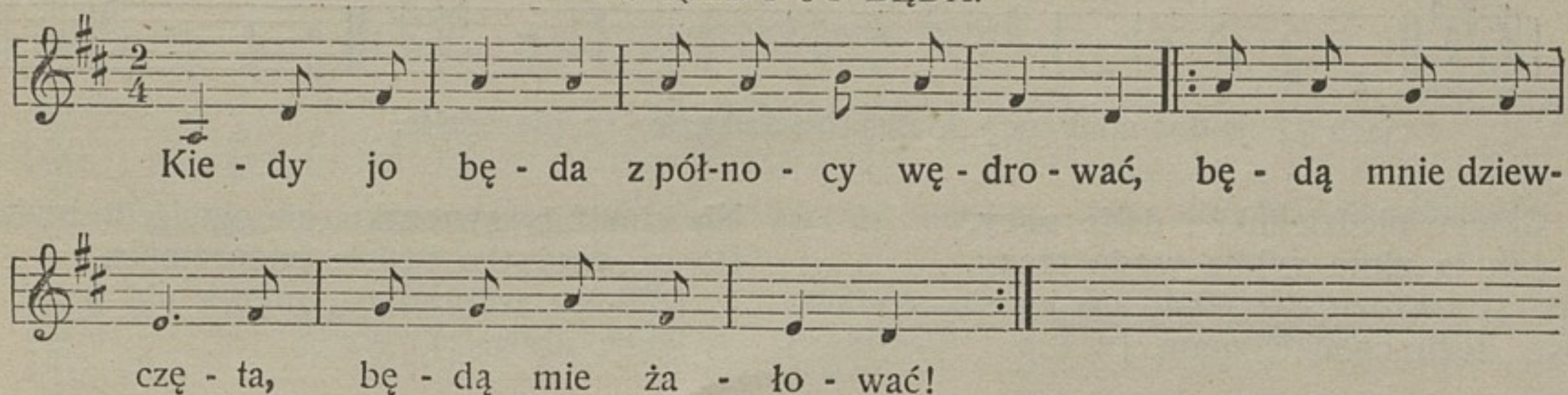
O n:

Cóż przyjacielom do tego,
Przociele niech patrzą swego, ojeje ojeje je.

(Zanotował L. Wallis.)

16. KIEDY JO BĘDA.

Nie tak dziewczęta, jak jeden młodzieniec,
[:Co mie wyprowadził na prawy gościniec.:]

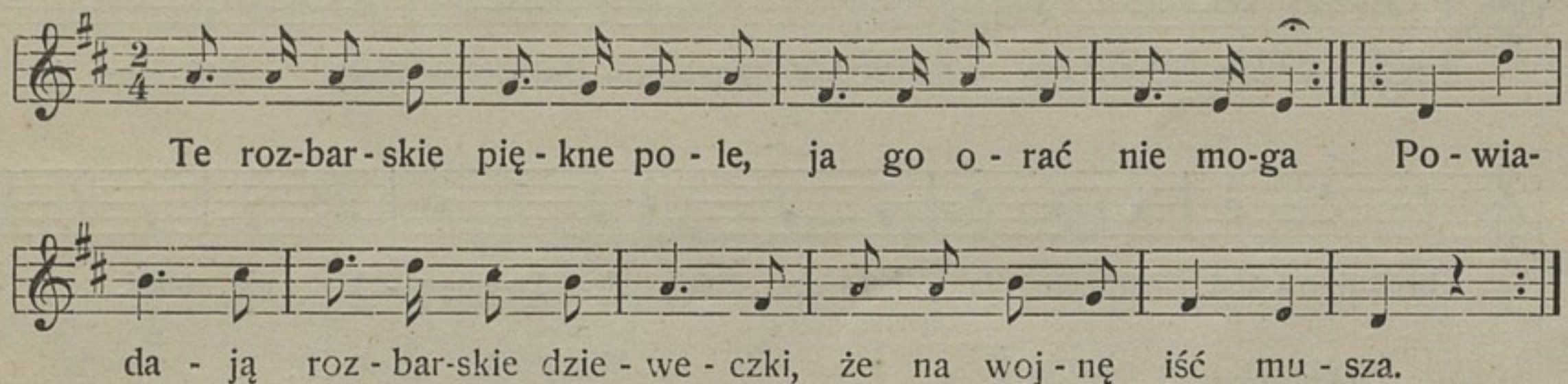
Z prawego gościńca na zielono łączka,
[:Podejże mi podej, najmilejszo rączka.:]

Rączkach mu podała, trzy razych zemdlą,
[:Bodejże jo bodej, kochanio nie znała.:]

Kto kochanio nie zno, nad wszystko szczę-
śliwy,
[:Mo nocka spokojno, a dzień nie tęskli-
wy.:]

17. TE ROZBARSKIE PIĘKNE POLE.

[:Ja na wojnę. Z wojny nazad
A tyś się nie wydała.:]
Powiedzże mi ty moja kochanko,
Na kogoś ty czekała.

[:A na kogóżby innego,
Jak kochanku na ciebie,:]
Bo ja cię se jednak w sercu noszę,
Nie mogę żyć bez ciebie.

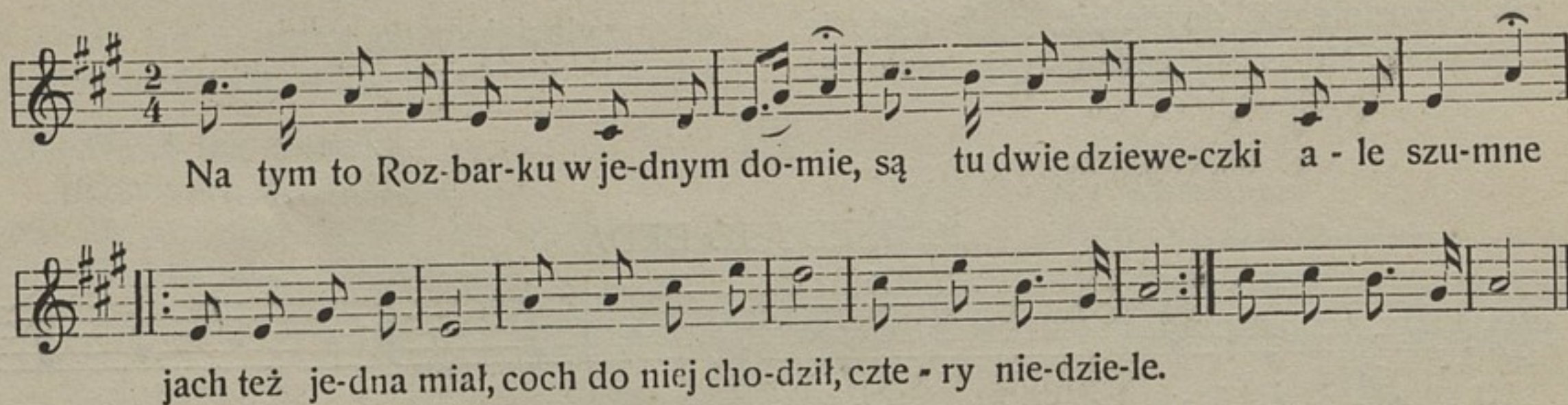
[:Ten piestroniek, coś mi dała,
Nie noszę go na palcu,:]
Ażebyś se dzioucho nie myślała,
Iż cię noszę w mem sercu.

[:Tę chusteczkę, coś mi dała,
Ja się nią nie ucieram,:]
Ażebyś se dzioucho nie myślała,
Że jo ciebie miłujem.

[:Zostoj z Bogiem ty dziewczeczko,
Już ja opuszczam ciebie;:]
Weźże sobie innego kochanka,
Ja nie stoję o ciebie.

(Zanot. L. Wallis.)

18. NA TYM TU ROZBARKU.

Na tym to Roz-bar-ku w je-dnym do-mie, są tu dwie dziewe-czki a - le szu-mne
 jach też je-dna miał, coch do niej cho-dził, czte - ry nie-dzie-le.

Cztery niedzielinki i dwie nocy,
 Jak ta złota rybka woda toczy,
 [:Jeszcze raz pójde, to jej się spytam,
 Jeżeli chodzić mam.:]

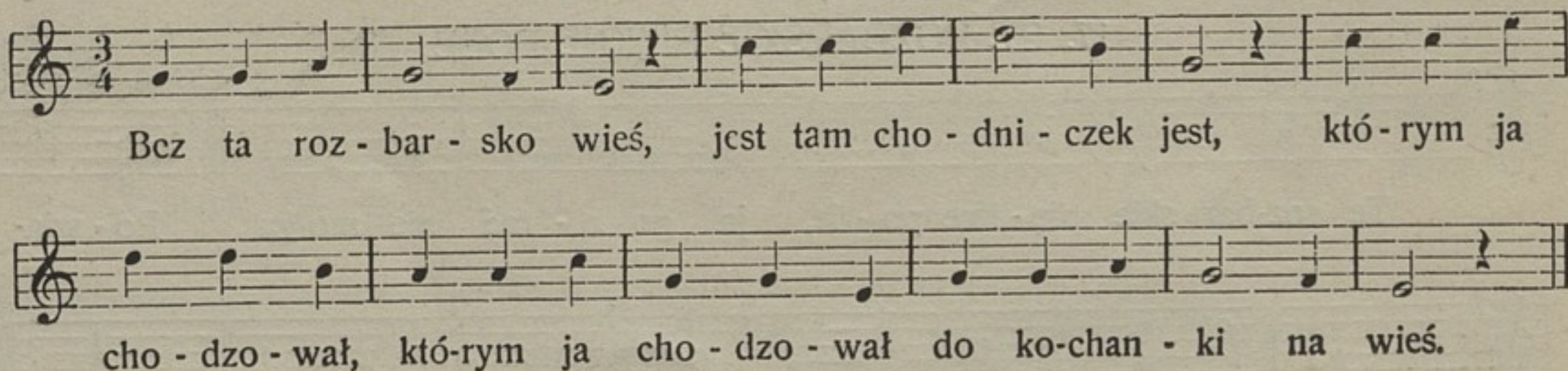
Nie chodź ty syneczku, nie chodź do mnie,
 Bo to wszystko będzie podaremnie.
 [:Ojciec wzbraniają, matka nie dają,
 Iżech ubogo.:]

Choćbyś ty dziewczeczko nie nie miała,
 Byleś mi się tylko podobała,
 [:Pan Bóg statki ma, to nam jeden da,
 To będziemy żyć.:]

(Zanotował L. Wallis.)

19. BEZ TA ROZBARSKO WIEŚ.

Bez ta roz - bar - sko wieś, jest tam cho - dni - czek jest, któ - rym ja
 cho - dzo - wał, któ-rym ja cho - dzo - wał do ko-chan - ki na wieś.

[:Teraz go tam niema,:]
 [:Wyrosła tam na nim:]
 Zielona olszyna.

Wezna siekiereczka,
 Zetna olszyneczka,
 Jeszcze raz pojedę,
 Jeszcze raz nawiedzę
 Moja kochaneczka.

Przyjechał przed wrota,
 Wystrzelił z karbacza,
 Stój koniczku bronny,
 Pięknie wystrojony,
 Muzyczka zapłaca.

Muzyczka zapłacił,
 Swą miłą zasmucił,
 Muzyczka mu grała,
 Aż cała wieś brzmiała,
 Kochanka płakała.

W tym Rozbarskim polu
 Jest głęboki stoczek,
 [:Czekaj mnie kochanko:]
 Jeszcze jeden roczek.

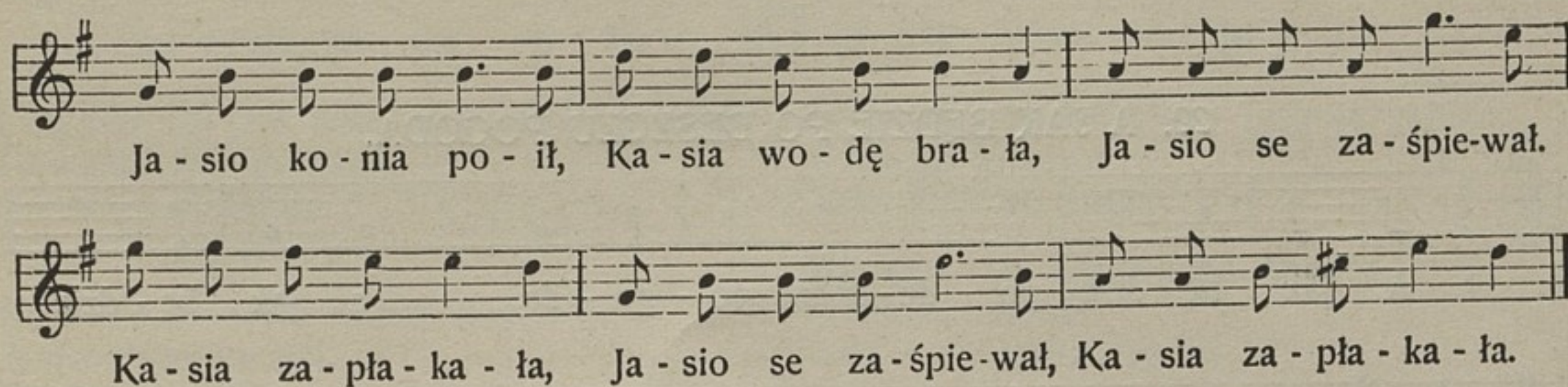
Jabym cie czekała
 Roczek i półtora,
 [:Gdybym ja wiedziała,:]
 Iże będę twoja.

Przed tą naszą sienią
Są wysokie progi,
[:Ej niejeden szelma:]
Złamał se tu nogi.

Pytam się kochanko,
Kajś mi konia dała,
Zdjęła z niego uzda,
Wrzuciła ją w brózda,
Samach zapłakała.

(Zanotował L. Wallis.)

20. JASIO KONIA POIL.

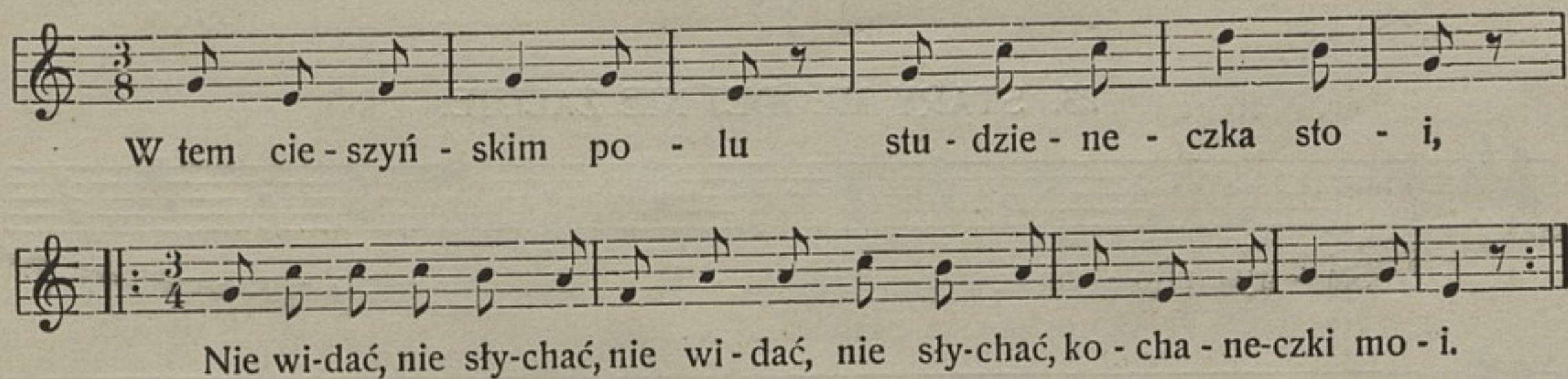
Nie płacz Kasiu nie płacz, będziesz ty mnie
miała,
Będiesz ty Kasiuniu ze mną wędrowała.
A gdy przyjechali do bystrego gaju,
Rozbieraj się Kasiu z bogatego stroju.
A gdy przejechali przez ten most szeroki,
Tracił Jasio Kasię w ten Dunaj głęboki.
Oj zaczepił się ji fartuszek na kole,
Ratuj mnie Jasiuniu, ty kochanie moje.

Nie na tom cię wtracił, abym cię ratował,
Alem na to wtracił, abym ugruntował.
Nadobną Kasiunię z wody wyciągnęli,
Nieszczęsnego Jasia do kozy zamknęli.
Nadobnej Kasiuni w wszystkie dzwony
dzwonia,
Nieszczęsnego Jasia we sto koni gonia.
Nadobną Kasiunię do grobu spuszcza ją,
Nieszczęsnego Jasia na powróż wieszają.

(Zanotował w okolicy Strumienia nauczyciel Wiktor Kisza 1904.)

21. W TEM CIESZYŃSKIEM POLU.

Czy ty się nie boisz,
Albo się mnie wstydzisz?
[:Że do tej studzienki:]
Na wodę nie chodzisz?
Cóżbym się cie bała,
Albo się wstydziła?
Dyćbych jo za tobą,

Mój miły syneczku,
Do wody skoczyła!
Do wody, do takiej,
Co się wkoło toczy,
[:Za to mój syneczku,:]
Że masz czarne oczy.

Czarne oczka, czarne,
Ale niepozorne,
[:Pozorniejsze siwsze,:]
Ale nieszczęśliwsze.

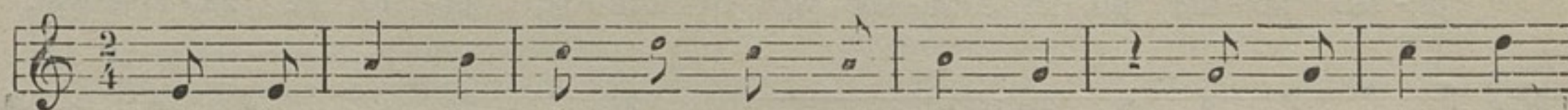
Któż cie tak syneczku,
Któż cie tak malował?
[:Że na twoje liczka:]
Farby nie szanował?

Któżby mie malował?
Jeny Pan Bóg z nieba.
Bo on dobrze wiedział,
Że mi krosy trzeba.

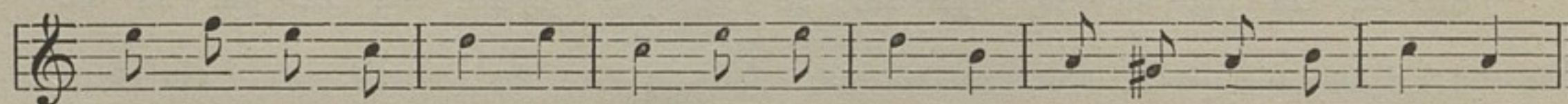
(Zanotowała P. Gryczówna w Łyżbicach,
1904. — Patrz „Na fojtowej roli“, „Zara-
nie“ II, str. 133.)

22. A JAK BĘDZIE PO DESZCZU POGODA.

1. A jak bę - dzie po de - szczu po - go - da, a jak bę - dzie

po de-szczu po - go - da, przyjdź ty sy - ne - czku do me - go o - gro - da.

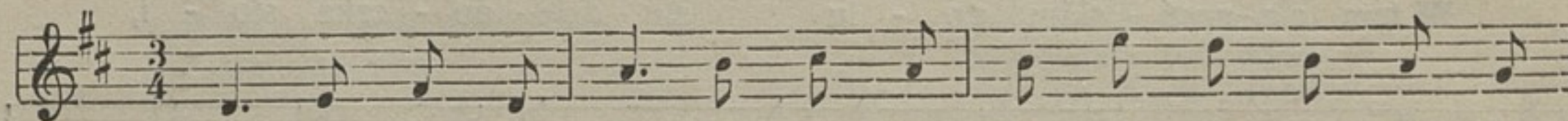
Nawoniosz se kwicio wioniącego,
Nabydziesz ty liczka rumianego.
Ach cóż mi jest po tej rumieniości,
Kiedy nie mam ku tobie miłości.
Ach miej ty syneczku jeny ku mnie,
Dostaniesz ty rozmaryon u mnie.
Choćbyś mie ty rozmaryon dała,
Kiedys już ty z innym w ogródeczku stała
Nie dziwej się ubogiej sierocie,
To się trafi i pani we złocie.

Gdybyś była ubogo sierota,
Nie miałabyś łańcuszka ze złota.
Miałabyś ty pocioreczki drobne,
Jako mają dziewczeczki chudobne.
Chociaż jo jest chudobno, ale wy mi grej-
cie,
A wy szwarne, bogate z kątów wyglądej-
cie!

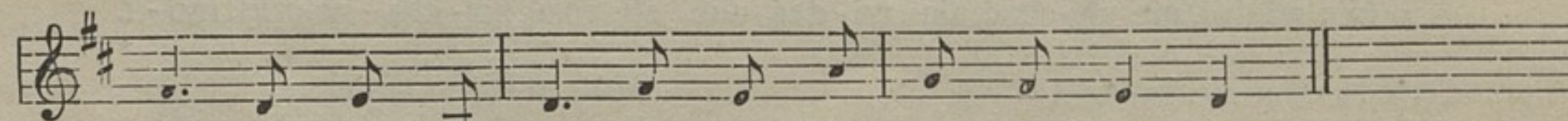
(Zanotował A. Hławiczka, Cieszyn 1902.)

23. STARY MŁODEJ NIE ŻALUJE.

Sta - ry mło - dej nie ża - lu - je, do ko - mo - re - czki ją

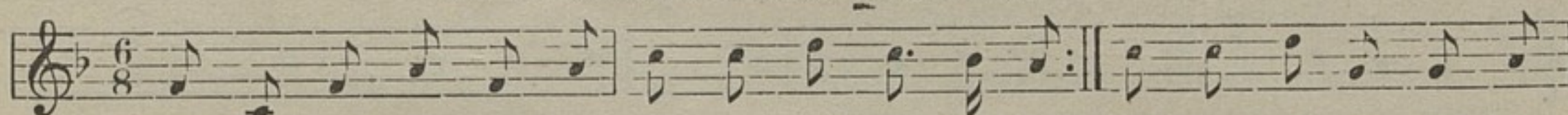
za - my - ku - je, Jo - wej, jo - wej! za - my - ku - je.

Puść mnie, stary, z tej komory,
Bo mnie tu głowiczka bardzo boli.
Jowej! jowej! bardzo boli.

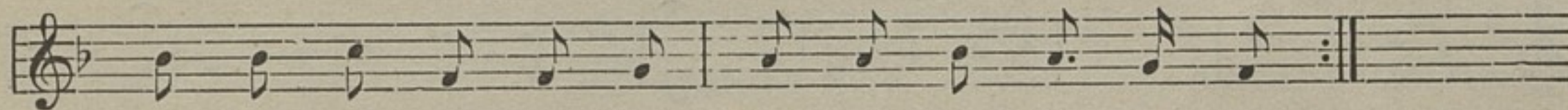
Lepiej z młodym ciernie kopać,
Niżeli ze starym wino łepać.
Jowej! jowej! wino łepać.

(Śpiewała A. Recmanikowa z D. Żukowa, zanotował And. Hławiczka 1904.)

24. ZAŚWIEĆ MI MIESIĄCZKU.

1. Za-świeć mi mie-sią-czku na ro-gu ko-ścio-ła, Po-wiedz mi ma mi-ła,

po-wiedz mi ma mi-ła, Je-źli bę-dziesz mo-ja.

Powiedz mi ma miła, jesi będziesz moja
Powiedz mi na razie,
Aż moje koniczki
Nie stoją na mrozie.

Bo moje koniczki tolary kosztują,
Z drogiego żelaza,
Ze samej oceli.
Podkówniki mają.

Z drogiego żelaza, ze samej oceli,
Nie będziesz ty łachu
Babrał mej pościeli.

Bo moja pościółka jest pięknie usłana,
A twoja koszula
Trzy roki nie prana.

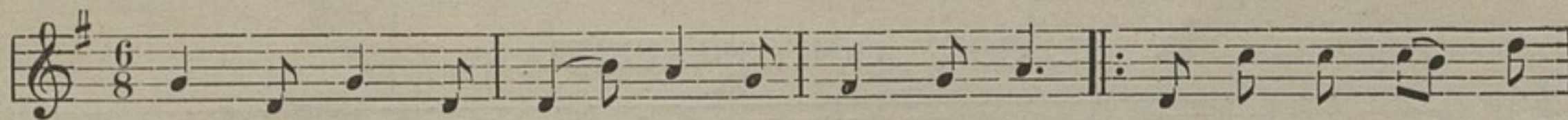
Nie dziw się dziewucho, brudna
U mojej matysi
Jest wodniczka trudna.

Do rzeki daleko, potoka tam niema,
Mogłaś mi ją wyprać,
Bai wybigłować.
Ty dziewucho moja.

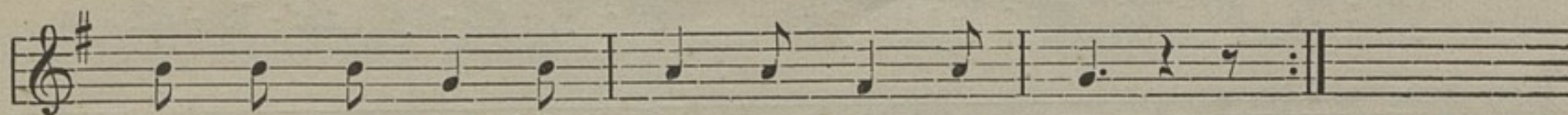
(Zanot. P. Gryczówna w Łyżbicach, 1904.)

25. SMUTNE, SMUTNE JE TO ŻYCIE.

Smu-tne, smu-tne, smu-tne ja ży-cie mam, Bo mo-ja ma-ma

nie zro-zu-mia-ła, cze-go ja nie mam.

Córko, córko, czego ty po mnie chcesz?
Sukienka nowa już jest gotowa,
Idź sobie ją weź!

Smutne, smutne, smutne ja życie mam,
Bo moja mama nie zrozumiała,
Czego ja nie mam.

Córko, córko, czego ty po mnie chcesz?
Trzewiczki nowe już są gotowe,
Idź sobie ich weź!

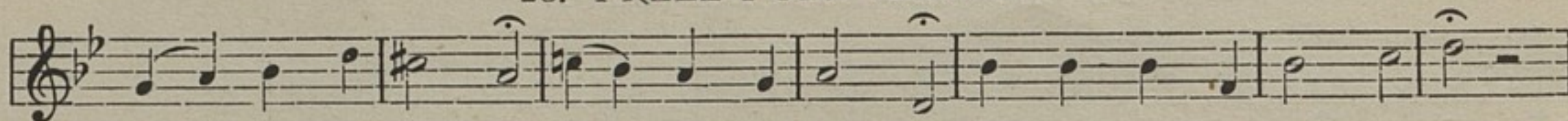
Smutne, smutne, smutne ja życie mam,
Bo moja mama nie zrozumiała,
Czego ja nie mam.

Córko, córko, czego ty po mnie chcesz?
Młodzieniec młody stoi u wody,
Idź sobie go weź!

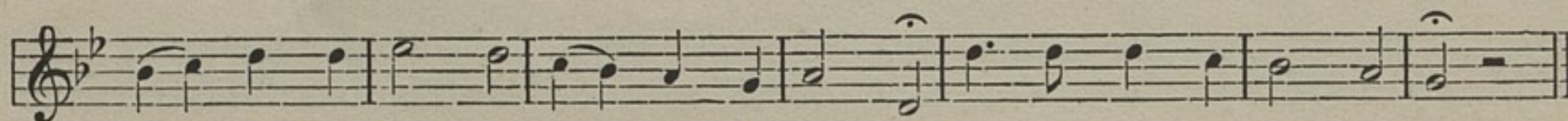
Dobłą, dobrą, dobrą ja mamę mam,
Bo ona przecież zrozumiała,
Czego ja nie mam.

(Zapisał A. Koziel, nauczyciel w Zamar skach, 1903.)

26. PRZEZ POLE JECHAŁ.

1. Przez po - le je - chał a smu - tnie wzdy - chał, Po dzie - u - szce na - do - bnej,

Roz - pu - ścił so - bie zło - te pio - se - czki, Ko - ni - czko - wi po gło - wie.

Ej zajrzyj mi zajrzyj, mój koniczku bran-
Przez to pole jadący, [ny,
Aby usłyszała moja nejmilejsza,
W okieneczku stojący.

Gdybyś ty był dobry, syneczku nadobny,
Pomógłbyś mi wołki gnać,
Ale z ciebie szelma, bo spis do południa,
A wołki mi nie chcesz gnać.

A gdy usłyszała, zaraz zapłakała,
O koniczka brannego,
Nie tak o koniczka, jako o syneczka,
O syneczka szwarneho.

W okieneczku stała i wianeczek wila,
Bielusiński jako kwiat,
Wypłakała sobie swoje oczka czarne,
Zmienił się i cały świat.

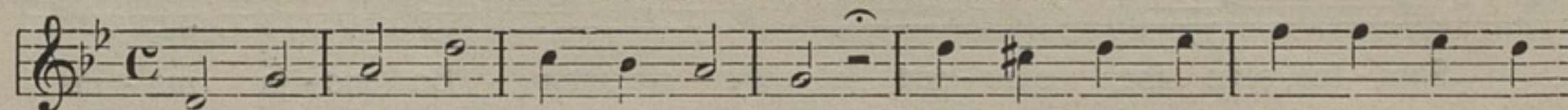
Czemuś ty nie przyszedł, abo nie przyjechał,
Kiej ja po cie skozała,
Czyś ty nie miał konia, czyś ty nie był
Czy ci mama nie dała? [doma,

Jak pożenę wołki na zielone dolki,
Muzyka mi będzie grać,
Jak se będą spała pod kopeczką siana,
Muzyka mi będzie grać.

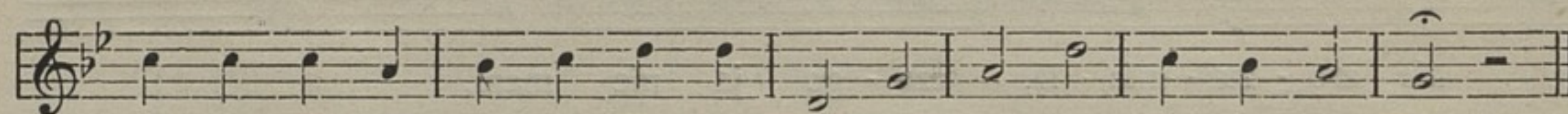
(Zanotował w okolicy Strumienia naucz. Wiktor Kasza, 1905.)

27. GÓRY, GÓRY ZIELENIEJA.

Gó - ry, gó - ry, zie - le - nie - ją, gó - ry, gó - ry zie - le - nie - ją,

mo - drym kwia - tkiem za - kwi - ta - ją, mo - drym kwia - tkiem za - kwi - ta - ją.

Szła Marya, szła płacząca,
Syna swego szukająca.

Gdy chleb łamał i rozdawał,
Swoją świętą krwią napawał.

Nadeszli ją Apostoli,
Wszyscy byli nie weseli.

Ten chleb jedzcie, tę krew pijcie,
Bo mnie tej nocy straciecie.

Czemużecie nie weseli,
Czyście Chrysta nie widzieli?

Żydowie to usłyszeli,
Z octem żółci namieszali.

Myśmy Chrysta nie widzieli,
Jak we czwartek przy wieczerzy.

Jezusowi pić dawali
I z niego się naśmiewali.

Nie pij Jezu z octem żółci,
Bo się w Tobie serce smuci.

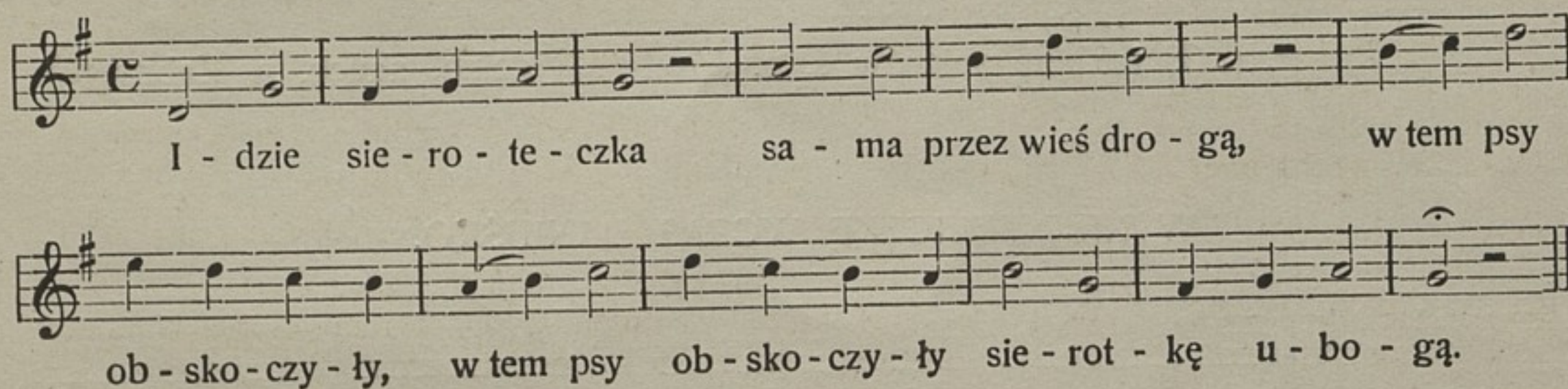
A potem go na krzyż dali,
Trzema gwoźdźmi przybijali.

Z tobą się do nieba dostać,
Tam na wiek wieków królować.

(Ze zbiorów ś. p. J. Londzina, naucz. w Zabrzegu.)

28. IDZIE SIEROTECZKA.

Nie było nikogo, by psy rozjuszono
Odegnąć, a bronić dziecko wylęknione.

I przyszedł Pan Jezus i podniósł swą rękę
I od zjadłych psów obronił dziewczynkę.

Gdziesz idziesz, sierotko, pyta dobrotliwie.
Mamuliczki szukać, odpowie płaczliwie.

Tam przy kościółczku pod młodą li-
peczką
Znajdziesz mamuliczkę w zielonym gró-
beczku

Idzie sieroteczka poza kościółczek,
Znalazła pod lipką zielony gróbeczek.

Na grobie uklękła, łzami się zalała
I trzy razy ręką po nim zapukała.

Któż tam tyle puka po tym moim grobie?
To ja, mamuliczko, puście mnie ku sobie.

Moje drogie dziecko, cóżbyś tu jadła!
Piasek, mamuliczko, będę połykała.

Moje drogie dziecko, cóżbyś tu pijała!
Rosę na murawie będę zlizywała.

Moje drogie dziecko, idź ty ku macosze,
Ona cię pożywi, oblecze, uczesze.

Moja mamuliczko, gdy ona mnie chesze,
To mi z mojej głowy krew strumieniem
ciecze.

Moja mamuliczko, kiedy mnie obleka,
Do mojej sukienki, po ziemi mnie smyka.

A kiedy mnie myje, po głowie mnie bije,
Gdy mi włosy splata, izbę mną zamiata.

Swoim własnym dziatkom sukienki spra-
wuje,

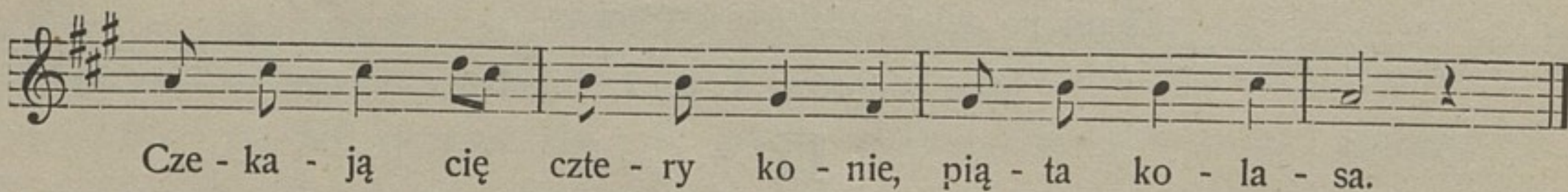
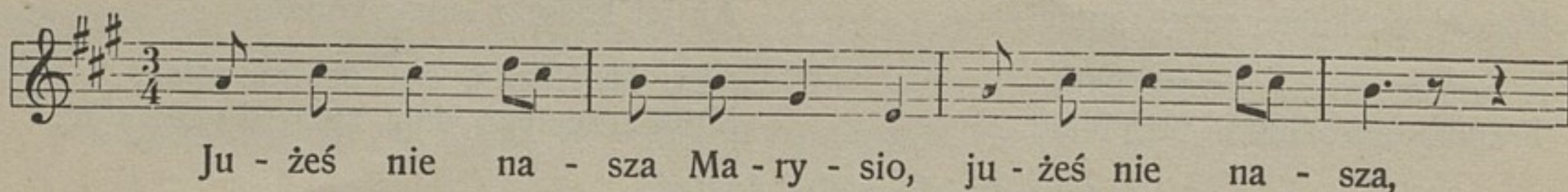
A mnie sieroteczce strzępeczki związuje.

I wtem przylecieli z nieba dwa anieli
I biedną sierotkę z sobą w niebo wzięli.

A zaś złej macochy, jak słusznie przystało,
Czarni w piekło wzięli i duszę i ciało.

29. JUŻEŚ NIE NASZA, MARYSIO.

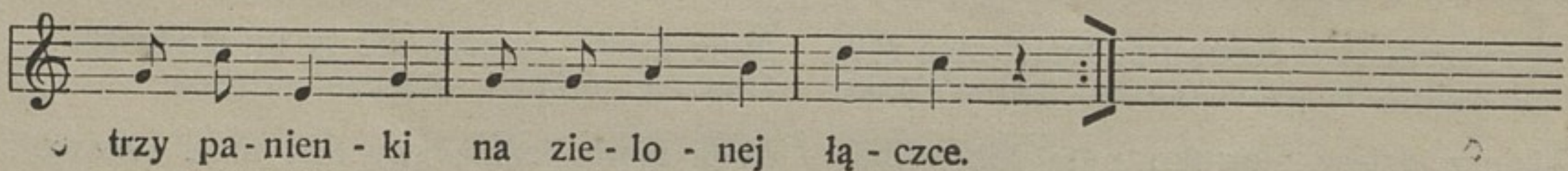
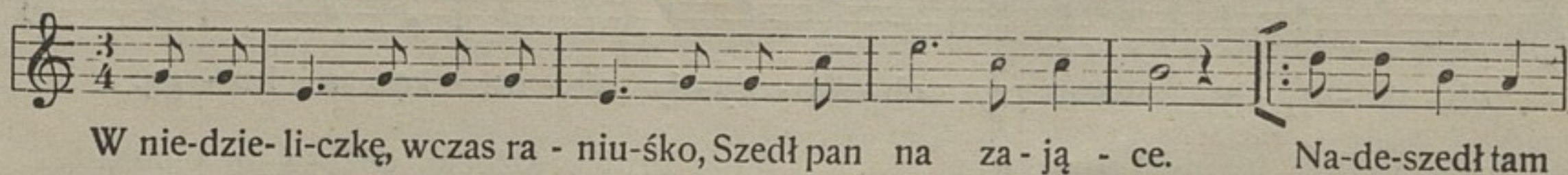

Jużeś za wodą, Marysio, już za wodą, Nieskoro potem, Marysio, nieskoro potem,
Czeka na cię ten Jasinek z wielką urodą. Jak se będziesz wycierała oczka za pło-
Teraz se obacz, Marysio, teraz se obacz, tem.
Jeżeli będzie z tego Jasia dobry gospodarz.

(Nr. 28 i 29 ze zbiorów ś. p. Józefa Londzina, naucz. w Zabrzegu).

W NIEDZIELICZKĘ WZAS RANIUSKO.

O, nie chodź tam, nie chodź, bo ci jej
nie dają,
Bo tam nie dla ciebie to dziewczę cho-
wają.

Choć mi jej nie dają, to ja jednak
pójdę,
Mojej najmilejszej pięknie podziękuję.
Jak przeszedł do izby, matce się ukło-
nił,
I ze swoich oczu dwie łezki uрониł.

Matko moja, matko, dla Boga miłego,
Przyjmijcie mnie, proszę, za syna swo-
jego.

Bo ja żyć nie mogę bez tej waszej Zosi,
Albo niech mnie ziemia więcej już nie
nosi.

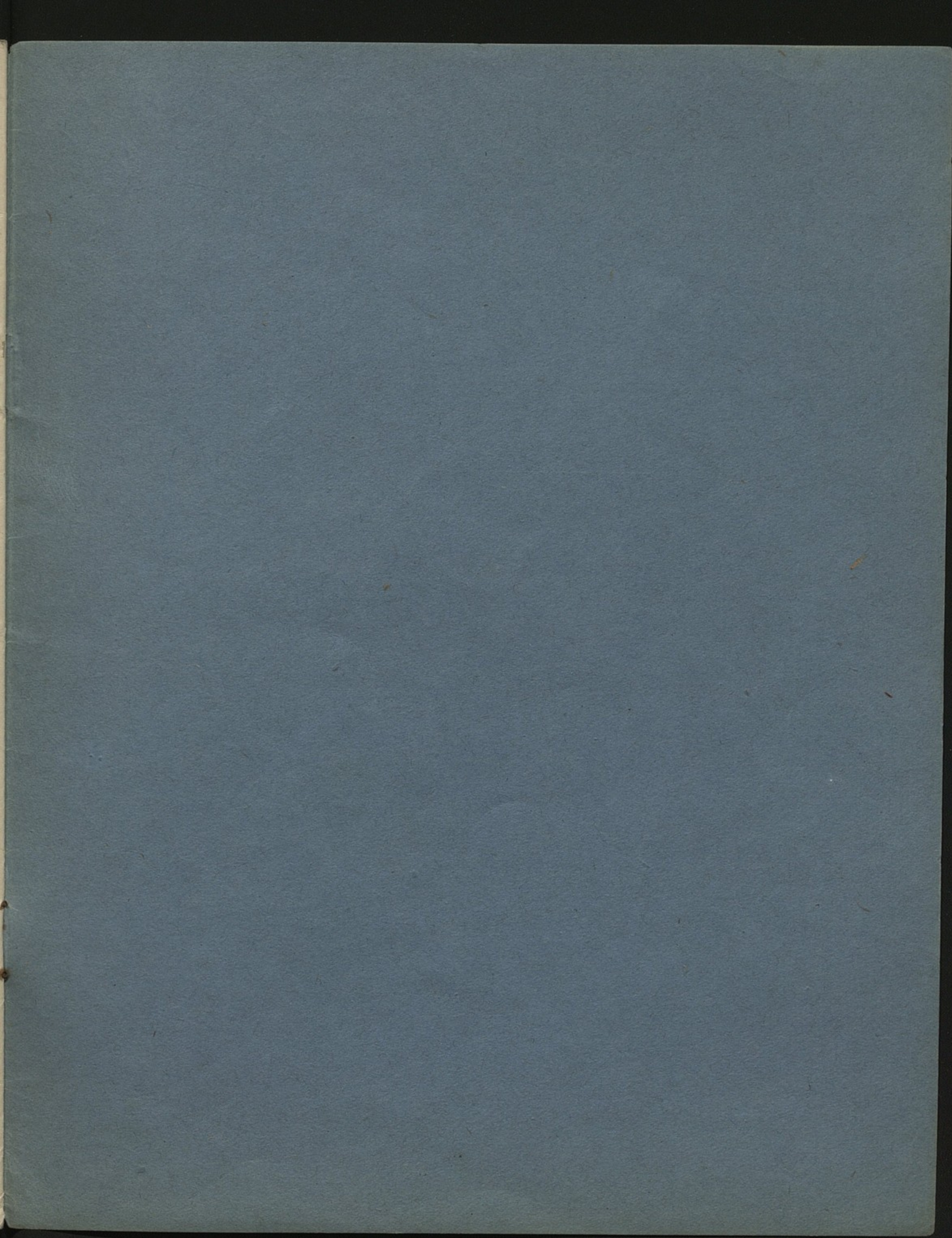
Chłopcze, tyś jest godzien mojej przy-
chylności,
Boś pokochał Zosię ze szczerzej miłości.

Więc kiedy już takie Boże przeznacze-
nie,
To i ja wam daję moje przyzwolenie.

Niech twą żoną będzie ma córka je-
dyna,
I ciebie przyjmuję za swojego syna.

(Nr. 28 i 29 ze zbiorów ś. p. Józefa Londzina, naucz. w Zabrzegu).

Receipt 60

